

ת"פ 1215/11/17 - מדינת ישראל נגד סלאח שלאעטה

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 1215-11-17 מדינת ישראל נ' שלאעטה

בפני בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סלאח שלאעטה

הנאשם

גזר-דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הודה והורשע, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של **פציעה כשהעבריין מזוין** - לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלונן, נ' ש', עבדו יחד במלון כנען ספא בצפת, כמלצרים. ביום 24.10.17, סמוך לשעה 21:30, עת שהה המתלונן במטבח המלון יחד עם מלצרית אחרת, הגיע הנאשם אל המקום, החל לשפוך מים על המלצרית, והיא שפכה עליו בחזרה. הנאשם נטל צינור, והמתלונן ביקש ממנו לחדול ממעשיו. בנסיבות אלה, החל בין השניים ויכוח במהלכו החלו לדחוף האחד את השני, השליכו חפצים אחד על השני והנאשם נהדף, נפל ארצה ואף נשרט במצחו. במהלך הקטטה אף תקף המתלונן את הנאשם באגרוף לפניו.

בהמשך, הנאשם החליף את בגדיו, פנה אל רכבו, שם את חפציו האישיים ברכב, ושב אל המתלונן כשהוא אוחז בידו מפתח רכב משוון, כשעובדים אחרים מנסים לעצור אותו ומבקשים ממנו שלא יחזור למלון, אך הנאשם דחף את העובדים האחרים, נכנס פנימה אל המלון, הגיע אל המתלונן ובאמצעות המפתח המשוון פצע אותו בפניו ובידיו. המתלונן החל לדמם, והנאשם עזב את המקום.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלונן חתכים ופצעי שפשוף מרובים בפנים, בעיקר משמאל, ובהם חתך אנכי מהקרקפת ועד לעפעף העליון, באורך 9.5 ס"מ, חתך אופקי מתחת לעפעף תחתון, חתכים שטחיים על האף, חתך של 3 ס"מ מעל לאגודל שמאל, והחתכים הודבקו ונתפרו.

3. ביום 10.10.18 הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו כתב האישום תוקן לנוסחו שפורט לעיל, הנאשם

הודה והורשע בעבירה המיוחסת לו, והופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. הצדדים טענו לעונש באופן פתוח, אך המאשימה הבהירה כי עמדתה בתיק הנה לעונש ראוי של מאסר בפועל.

תסקירי שירות המבחן

4. שירות המבחן המליץ על שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת צו מבחן למשך 12 חודשים, בצירוף עונש מאסר לתקופה הניתנת לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן.

5. בתסקיר מיום 4.3.19 נמסר כי הנאשם, בן 24, רווק. סיים 12 שנות לימוד בבי"ס טכנולוגי. לאחר סיום לימודיו עבד כשכיר בעבודות שונות, כהתקנת אזעקות. לפני כשנתיים עבר תאונת דרכים בעקבותיה אושפז ולא עבד במשך מספר חודשים. בהמשך, חזר לעבודה, אך נפגע בשנית בתאונת דרכים נוספת, ולאחר מכן עזב את העבודה. טרם מעצרו עבד במלון בצפת. החל ממרץ 2018 עובד במשרה חלקית במשחטה, ומתקשה לעבוד יותר מיומיים-שלושה בשבוע, בשל כאבים מהם סובל.

לנאשם חמישה אחים ואחיות, כאשר אחיו הבכור נהרג בתאונת דרכים, לפני כעשור. אירוע זה ותאונת הדרכים אותה עבר בעצמו מהווים עבורו אירועים טראומטיים.

אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות. הוא קיבל אחריות על התנהגותו המתוארת וביטא עליה חרטה. לדבריו, התגלע ויכוח בינו ובין המתלונן ובהמשך התפתח אירוע אלים הדדי. הנאשם מסר כי עוצמת תגובתו לא הייתה מותאמת, והתקשה להסביר מדוע בחר להמשיך את העימות, אף שניסו לעצור בעדו. הוא מבין כי פגע במתלונן ומעוניין להתנצל בפניו. הנאשם תיאר תחושות בושה ואכזבה, וצער על עגמת הנפש שגרם למשפחתו.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם קשיים שונים המקשים עליו לנהל אורח חיים מאוזן, וכי התנהגותו הפוגענית אינה מאפיינת את התנהלותו בדרך כלל. במצבי לחץ וקונפליקט, הוא מתקשה לווסת את רגשותיו ופועל ללא שיקול דעת. ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע. **רמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד, הנה נמוכה, וברמת חומרה יחסית נמוכה.**

עוד נמסר כי במהלך הדיון בעניינו ובמסגרת צו פיקוח מעצר שולב הנאשם בהליך טיפולי שכלל השתתפות בקבוצה טיפולית ופגישות פרטניות. הוא הופנה לאבחון פסיכיאטרי, וכן לבחינת אפשרות השתלבותו בתכנית טיפולית לקידום צעירים בסיכון.

6. בתסקיר סופי מיום 16.6.19 נמסר כי הנאשם אובחן כסובל מהפרעת הסתגלות כרונית, הומלץ על טיפול פסיכולוגי בשילוב טיפול תרופתי לפי צורך. עוד נמסר כי הנאשם שולב בתכנית לאומית לטיפול בצעירים בסיכון, נערכו עמו 6 מפגשים, והעו"ס המטפלת דווחה כי ניכר שהנאשם חווה תחושות עומס, לחץ ומצוקה רגשית כתוצאה ממות אחיו, מתקשה לחשוב על עתידו ועסוק בעיקר בתוצאות ההליך המשפטי. על אף התנגדות ראשונית, הסכים לקבל טיפול פסיכולוגי. הוא קיים עד כה 2 פגישות, ולעתים

נוטל את התרופה שרשם לו הפסיכיאטר המסייעת לו בהפחתת חרדות. הנאשם מסר כי בכוונתו להמשיך את הפגישות עם העו"ס, אותן תיאר כמשמעותיות עבורו, וכן להמשיך בטיפול הפסיכולוגי.

בהתחשב בהעדר עבר פלילי, בכך שלא נפתחו נגדו תיקים פליליים נוספים, נסיבות חייו וקשייו הנפשיים, כמו גם נכונותו לשתף פעולה עם גורמי הטיפול, ניתנה בעניינו המלצה שיקומית, על הטלת צו מבחן למשך 12 חודשים, בצירוף מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן.

ראיות לעונש

7. במסגרת הטענות לעונש העיד המתלונן, נ' ש'. המתלונן, בן 20, על פניו בולטת צלקת, תוצאה מפציעתו ע"י הנאשם. לדבריו, האירוע הותיר בו "צלקת" שתלווה אותו למשך חייו, פנימית וחיצונית, פגע בתחושת הביטחון שלו, ובביטחון העצמי שלו. המתלונן אישר לשאלת הסנגור כי תקף באגרוף את המתלונן, ומסר כי הפריע לו שהנאשם השפריץ עם צינור במטבח, בזמן שהמתלונן עבד בשטיפת הכלים, כי התגרה ביניהם החלה לאחר שהנאשם תפס אותו בחולצתו, והוא נתן לו אגרוף.

ב"כ המאשימה הגישה תמונות של המתלונן סמוך לאחר האירוע, ומסמכים רפואיים (ת/1).

טעוני הצדדים לעונש

ביום 19.6.9 טענו הצדדים לעונש, ב"כ המאשימה הגישה טעוניה בכתב והסנגור טען בע"פ.

טעוני ב"כ המאשימה 8.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש ברף האמצעי של המתחם לו טענה. מדובר באירוע אלימות, במהלכו הנאשם הצטייד בכלי תקיפה, על מנת לפצוע את המתלונן, חרף העובדה שאחרים ניסו להניא אותו ממעשיו. מדובר בהתנהגות בריונית שפגעה בשלמות גופו ובביטחונו האישי של המתלונן. למתלונן נגרם נזק חמור, חבלות בפניו, והוא נזקק לתפרים. הפסיקה התייחסה בחומרה לעבירה זו, והוטלו עונשי מאסר משמעותיים, גם על צעירים נעדרי עבר פלילי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען, כי הנאשם צעיר, ללא הרשעות קודמות, שקיבל אחריות והביע חרטה אך עדיין התקשה להסביר מדוע המשיך להתעמת עם המתלונן על אף שניסו לעצור בעדו. שרות המבחן התרשם כי במצבי לחץ וקונפליקט מתקשה לווסת רגשותיו ופועל ללא שיקול דעת. השתתפותו בקבוצה הטיפולית תוארה כפאסיבית. המלצת שירות המבחן בעניינו אינה עולה בקנה אחד עם חומרת המעשים, הודגש הצורך בהרתעת היחיד והרבים, והאינטרס הציבורי.

9. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם ביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן, להעדיף בעניינו של הנאשם את שיקולי השיקום, ולהימנע מהטלת רכיב של מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה שטרם פציעת הנאשם את המתלונן התפתחה ביניהם קטטה, במהלכה חבט המתלונן בנאשם באגרופו, לאחר שהנאשם תפס, לדברי המתלונן, בחולצתו. כן הנאשם עשה שימוש במפתח רכב, ולא בכלי נשק קר בו הצטייד מלכתחילה.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, בן למשפחה נורמטיבית, שחוותה טראומה עם פטירת הבן הבכור בגיל 18 לאחר תאונת דרכים. הנאשם הודה, נטל אחריות, הביע חרטה והביע אמפטיה למתלונן. הנאשם השתלב בהליך שיקומי והמלצת שירות המבחן חיובית. הסנגור ביקש להימנע מהטלת מאסר ראשון, ולתת לנאשם הזדמנות. הטלת עונש מאסר תפגע בנאשם ובמשפחתו. הנאשם אף הביע נכונות לפצות את המתלונן והוא מעוניין בכך.

10. דברי הנאשם

הנאשם מסר כי טעה, וכי הוא מוכן לפצות את המתלונן. הנאשם ביקש אישור ללחוץ את ידו של המתלונן, ולחץ את ידו באולם בית המשפט.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

11. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירת האלימות שביצע הנאשם הם שלמות גופו, כבודו וביטחונו האישי של הפרט, והצורך בהגנה על הפרטים בחברה מפני מעשי אלימות ובריונות, תופעה במסגרתה נפגעי עבירה נופלים קרבן לאלימות פיזית בשל עניינים של מה בכך. ויכוח על עניין פעוט, המסלים להתנהגות אלימה של אדם לרעהו, תוך שימוש בחפץ חד מאולתר - הנה תופעה המחייבת ככלל ענישה מחמירה כדי לעקר תופעות אלו מן החברה.

12. בע"פ 8991/10 **יעקב מכבי נגד מדינת ישראל** (27.10.11), הדגיש בית המשפט העליון את החומרה שביישוב סכסוכים בדרך אלימה בקובעו:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר,

שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. יפים לכאן דברים שנקבעו בע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 16.8.2007):

'רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעבריין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאלים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה" (שם, פסקה 10; וראו גם: ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.7.2010); ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן, פסקה 21 ([פורסם בנבו], 10.11.2009).'

ובהמשך:

'המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע'.

נסיבות ביצוע העבירה

13. בין הנאשם והמתלונן, שני צעירים אשר עבדו במטבח בית-מלון, החל ויכוח במהלכו המתלונן דרש מהנאשם כי יחדל לשפוך מים מצינור, על מלצרית שנכחה במקום. בין השניים התפתחה קטטה שתחילתה בדחיפות הדדיות, השלכת חפצים הדדית, והנאשם נהדף, נפל ארצה ואף נשרט במצחו. כן במהלך הקטטה המתלונן תקף את הנאשם באגרוף לפניו.

הנאשם, לאחר שהחליף בגדיו וניגש אל רכבו, הצטייד במפתח רכב משונו, ושב אל המלון כאשר אינו שועה להפצרות עובדים אחרים כי לא ישוב למקום. הנאשם פצע את המתלונן, באמצעות המפתח, עד כי למתלונן נגרמו חתכים מספר בפניו ובידו, הוא דימם ונזקק לטיפול רפואי.

14. עיינתי בתמונות שהגיש ב"כ המאשימה המתעדות את פציעות המתלונן, ובדוחות הרפואיים התומכים בטענה בדבר הנזק הפיזי המשמעותי שנגרם למתלונן (ת/1). בצלקות על פניו של המתלונן ניתן להבחין גם חודשים רבים לאחר האירוע. מובן כי מעבר לנזק הפיזי שנגרם, נגרמו למתלונן גם נזקים שאינם פיזיים, ובעיקרם פגיעה בתחושת הביטחון האישי, בביטחון העצמי, והפגיעה בכבודו. סיטואציה אלימה, בעלת פוטנציאל סיכון כה גבוה מותירה חותם נפשי לא מבוטל.

15. חרף העובדה שקודם למעשה הפגיעה עצמו, קדמה תגרה הדדית בין השניים, עניין שיש בו כדי לשמש נסיבה לקולה בעניינו של הנאשם שלפניי - פציעתו של המתלונן נעשתה בנפרד מאותו אירוע מקדים.

הנאשם יזם אלימות מכוונת כלפי המתלונן לאחר שהאירוע המקדים שכך, לאחר שהחליף בגדיו ברכבו, ועל אף שאחרים במקום התחננו ממנו לוותר ולהימנע מחיכוך נוסף. הנאשם החליט, על אף כל זאת, לשוב אל המלון כשהוא מצויד בחפץ חד, ולפגוע במתלונן פגיעה כה קשה בפניו ובידו. מדובר במעשה בריוני ואלים הראוי להוקעה.

יחד עם זאת, יש להביא בחשבון את האלימות המקדימה שתוארה בעובדות כתב האישום המתוקן, לזכות הנאשם, הן בגדר הסיבות שהובילו לביצוע העבירה והן בגדר ה"התגרות" של נפגע העבירה, בהתאם להוראות סעיפים 40ט(א) (5) ו-(7) לחוק העונשין.

עוד אציין כי יש להבחין מקרה זה, בו נעשה שימוש במפתח רכב, כנשק קר מאולתר, ממקרים בהם הפוגע הצטייד מראש בסכין, במקרים שפליליותם חמורה יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת

16. בחינת מדיניות הענישה בעבירות אלימות שבוצעו בנסיבות דומות, מעלה קשת רחבה של עונשים החל מעונשי מאסר קצרים לריצוי בעבודות שירות וכלה במאסרים מאחורי סורג ובריח לתקופות ממושכות, והכל בתלוי בעבירות שיוחסו, בנסיבות ביצוען, ובנסיבות המבצע.

17. **ב"כ המאשימה** הפנתה לפסקי-הדין הבאים, כמלמדים על מדיניות ענישה נוהגת בעבירה:

א. רע"פ 4574/17 **אבו עראר נ' מדינת ישראל** (23.8.17) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של פציעה ואיומים, אותן ביצע כלפי שכנו, כשהוא מצויד בסכין. **בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי ופיצויים בסך 8,000 ₪.** ערעור למחוזי ובקשת רשות ערעור לעליון נדחו.

ב. רע"פ 4883/14 **אוטמזגין נ' מדינת ישראל** (4.12.14) בית-המשפט המחוזי הקל בעונשו של המבקש, והעמידו על 37 חודשי מאסר במקום 42, לאחר שהמבקש הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של פציעה והיזק לרכוש, לאחר שתקף באבן גדולה את המתלונן, אדם שניקה את המדרגות והכניסה לבניין מגוריו, וסירב לבקשת המבקש לתת לו כסף. המבקש אף רדף אחר המתלונן לדירתו כשהאבן בהחזקתו. בקשת רשות ערעור לביהמ"ש העליון נדחתה.

ג. רע"פ 8176/12 **חדד ראהב נ' מדינת ישראל** (15.11.12) - המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד ואיומים, לאחר שתקף מאבטח, קרע את חולצתו ואיים עליו. המאבטח נזקק לטיפול רפואי. **הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל, הופעל עונש מאסר על-תנאי בן 18 חודשים, מתוכו 4 חודשים במצטבר,**

מאסרים על-תנאי ופיצוי. בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור, אך הורה על **חפיפה נוספת של העונשים כך שסה"כ ירצה המבקש 20 חודשי מאסר בפועל.** בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

ד. ע"פ ג (מח' מרכז) 45636-06-13 **מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13) - המערער, צעיר ללא עבר פלילי, הורשע על-פי הודאתו בעבירה של פציעה, לאחר שחבט במתלונן בבקבוק בראשו, עד כי נשבר, וגרם לו לחתך עמוק בפניו באורך של 10 ס"מ, ושני חתכים בזרועותיו. בית-משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל, והטיל ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי. **בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות האירוע צריך לנוע בין 9 חודשים לשנתיים מאסר בפועל, והעמיד את עונשו על שנת מאסר בפועל.**

ה. ע"פ פ (ב"ש) 14924-12-12 **גנט נ' מדינת ישראל** (6.2.13) - המערער הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של פציעה והחזקת סכין. לאחר ויכוח, כשהמערער והמתלונן תחת השפעת אלכוהול, עזב המערער את המקום ושב כשסכין מטבח בידו, ודקר את המתלונן שתי דקירות בישבנו, עד כי נזקק לטיפול רפואי. **הוא נדון ל-15 חודשי מאסר, מאסר על תנאי קנס ופיצוי. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה, בין שנה לשלוש שנות מאסר הנו סביר, העונש אינו חריג, ודחה את הערעור.**

18. **ב"כ הנאשם** הפנה לפסקי-הדין הבאים, כמלמדים על מדיניות ענישה נהוגת בעבירה:

א. ע"פ פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' ברזינסקי** (22.3.10) - המשיב הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של חבלה חמורה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שבמסגרת קטטה באחד מחופי הכנרת, גרם לחתכים מרובים בפניו של המתלונן, באמצעות בקבוק זכוכית שבור. **בית-המשפט המחוזי הטיל עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסרים על-תנאי, צו מבחן, קנס ופיצוי.** הערעור לעליון נדחה.

ב. ת"פ (מח' חי') 18531-03-11 **מדינת ישראל נ' אבו סלאח** (16.4.12), הנאשמים, ללא עבר פלילי, הורשעו בעבירה של גרימת חבלה חמורה ונאשם 1 הורשע בנוסף בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשמים, אחים ובעלי מסעדה, תקפו את המתלונן על רקע ויכוח בעניין חנית רכב, וגרמו לו לשבר בשורש כף היד. הסדר טיעון הושג לאחר שמיעת פרשת התביעה כולה. **על נאשם 1 הוטלו 6 חודשי עבודות שירות, על נאשם 2 הוטלו 4 חודשי עבודות שירות, וכן הוטלו על השניים מאסרים על-תנאי ופיצוי למתלונן.**

ג. ת"פ (מח' נצ') 1099/04 **מדינת ישראל נ' דרי** (19.4.05) - הנאשמים, אחים, הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות של גרימת חבלה חמורה ופציעה, לאחר שהכו את המתלונן על רקע ויכוח

כספי וגרמו לו לחבלה בעין שהצריכה טיפול רפואי. בחלוף זמן לא רב, תקפו את אביו של המתלונן באמצעות סכין וחפץ, וגרמו לו לפציעות קשות, דקרו את אחיו של המתלונן בסכין והכוהו במקל. **נגזרו על נאשם 1 - 7 חודשי מאסר בפועל ועל נאשם 2 - 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.**

ד. ת"פ (מח' חי') 16924-07-09 **מדינת ישראל נ' שחאדה** (3.5.10) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעבירות של גרימת חבלה חמורה ותקיפה, לאחר שדקר את שני המתלוננים באמצעות סכין, וגרם להם לפגיעות קשות שהצריכו טיפול ואשפוז. בין היתר, צוין כי המתלוננים ארבו לנאשם בחדר המדרגות כשהם מצוידים בנשק קר, על מנת לפגוע בו, וכי חלק ממעשי הנאשם נועדו למנוע פגיעה בו. **הוטלו ששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 18 חודשי מאסר על-תנאי ופיצוי למתלוננים.**

19. **נוכח המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין שבעה חודשי מאסר שיכול ירוצו בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל, בצירוף פיצויים משמעותיים לנפגע העבירה.**

גזירת עונשו של הנאשם

20. הנאשם, צעיר בן 24, רווק. נטל אחריות והודה במסגרת כתב אישום מתוקן, ובכך חסך זמן ציבורי.

לנאשם אין עבר פלילי וזוהי הסתבכותו הראשונה. מאז האירוע לא הסתבך בביצוע עבירות נוספות.

הודאתו של הנאשם הן בבית-המשפט והן בפני שירות המבחן, נטילת האחריות המלאה בדבריו שם, הבעת החרטה והצער הכנה, כמו גם הנכונות לפצות על נזקי העבירה ולהתנצל בפני המתלונן - באו לידי ביטוי בצורה אותנטית, אף במהלך עדותו של המתלונן בבית-המשפט, במסגרת הטיעון לעונש, עד כי בסיומה לחצו השניים ידיים.

21. המלצתו של שירות המבחן חיובית. בחלק העוסק בתסקירי שירות המבחן פורטו בהרחבה נסיבות חייו המיוחדות של הנאשם, אבדן שחוו הוא ומשפחתו בהיותו בגיל צעיר, של אח בכור, ותאונות דרכים שעבר המגבילות את יכולתו לעבוד ולהתפרנס באופן מלא, לדבריו. צוין בתסקירים כי האירוע חריג בהתנהלותו ורמת הסיכון שנקבעה לגביו נמוכה. שירות המבחן הבחין בנזקקות טיפולית הכוללת ליווי פסיכיאטר ופסיכולוג, לשם טיפול בקשייו הנפשיים והרגשיים. במהלך הדיון בעניינו השתלב בהליך טיפולי ומסר כי הדבר משמעותי עבורו, והוא נכון לשתף פעולה. שירות המבחן המליץ על הטלת צו מבחן, למשך שנה, במהלכה ימשיך בהליך הטיפול, בצירוף ענישה כמאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי.

22. לפניי אירוע אלים וחמור שתוצאותיו מצערות. המתלונן ספג פגיעה קשה מידי הנאשם, בפניו נותרה

צלקת נראית לעין. מעדותו של המתלונן שוכנעתי כי מדובר באירוע קשה שלא יישכח. יחד עם זאת, אין לנתק את התוצאה מהרקע לביצוע המעשה, והמתלונן העיד על כך בכנות. קטטה בין שני צעירים, הסלימה במהירות לפעולה אלימה, מכוונת ומיותרת, אשר גרמה לנזק משמעותי. החלטתי להימנע מהטלת מאסר בפועל, אשר עלול להיות הרסני עבור הנאשם, שזו לו הסתבכותו הראשונה בפלילים. התרשמתי כי חרטתו ונטילת האחריות של הנאשם כנה ואמיתית. כן התרשמתי כי נוכח שיתוף הפעולה שלו עם שרות המבחן, הנכונות לפצות על נזקי העבירה, הנזקים שיגרמו לנאשם ולמשפחתו במידה וייאסר מאחורי סורג ובריאח לראשונה בחייו, והנזקקות הטיפולית העולה מהתסקירים שהוגשו בעניינו, ראוי לאמץ את המלצת שירות המבחן, בדבר הטלת מאסר לריצוי בעבודות שרות, בצירוף צו מבחן. בנסיבות המקרה, ענישה זו אינה מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם, אלא עומדת ברף התחתון אותו קבעתי. האיזון לענישה המקלה, יתבצע בהטלת פיצוי משמעותי לטובת נפגע העבירה, שישקף את נזקיו של המתלונן, ובמידת הניתן אף יחסוך ניהול הליך נוסף בין הצדדים. אין צורך לומר כי סך הפיצוי שייפסק אינו חוסם את המתלונן לנקוט כל הליך נוסף.

סוף דבר

23. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות בעיריית סכנין.

לשם תחילת ריצוי עבודות השירות יתייבב הנאשם ביום 3/9/2019 במפקדת הממונה על עבודות שירות, רח' הציונות 14 טבריה, בשעה 8:00.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, הנאשם יישא עונש זה אם יעבור במהלך תקופה של 3 שנים מהיום כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪. סכום הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1/9/2019 ובכל 1 בחודש עוקב שלאחריו.

באחריות ב"כ המאשימה להעביר למזכירות בית-המשפט הודעה ובה פרטי החשבון של המתלונן לצורך העברת סכומי הפיצוי.

ד. צו מבחן בהתאם להמלצת שרות המבחן למשך שנה מהיום.

הנאשם מוזהר בדבר תוצאות אפשריות להפרת מבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ט, 17 יולי 2019, במעמד הצדדים.